455

1929 Тадж 39 I

س. س. س. ر.
تأمین کننده‌ٔ پنبه کاران سا-
ئروکشت کاران بواسطه‌ٔ اشیای
کار کرده‌گی در اسیای میانه

جمعیت سهمداران در آسیای میانه
«سرید ازسناب»

دستورالعمل

برای کار فرمودن پلوگ «K. C.» (ك. س.)

Tat. Uz. Kn. Palatasi
№ 12921
Цент. Кн. Палата

نشر: جمعیت سهمداران «سرید آز سیلخاز سناب» در آسیای میانه
تاشکند — 1929

س. س. س. ر.

جمعیت سهمداران

«سرید آزسیلخازسناب»

در آسیای میانه نماینده‌ٔ عمومی جمعیت سهمداران «سیلخازایمپارت»، «تریست کانهای انگشت سنگ دولتی دائره‌ٔ دون» «دانوگل»، جمعیت سهمداران «وزاك» (اسباب‌های ئاتش کشی) و زاوود «وازراژدینیه» (ماشینه‌های نفتی) میباشد.

اداره‌ٔ مرکزی جمعیت «سرید آزسیلخازسناب»:

شهر تاشکند، کوچه‌ٔ پوشکین، حولی رقم 2.

رقمهای تیلیفون: 796، 684، 42 (ئافتامات).

آمبارهای اسباب آن در شهرهای:

جلال آباد	عشق آباد	فەرغانە	سمرقند
اولیاعطا	چهارجوی	نمنگان	تاشکند
اوش	مرو	ترمز	میرزاچول
دوشنبه	کرکی	بخارا	خجند
کولاب	فرونزه	بهبودی	اندیجان
جیلی کول	قراکول	ارگنج نو	خوقند
سرای کمر			

گماشته‌گان جمعیت: همه اداره‌های کاپراتسیه‌ٔ پخته کاری و اداره‌های سیلسدیوز همه اوکروگهای همه جمهوریتهای آسیای میانه و اداره‌ٔ اوزبکتارگ (درغرم) میباشند.

پرالیتارهای همهٔ جهان یک شوید!

دستورالعمل

برای کار فرمودن پلوگ ک. س. (K. C.)

تاشکند — 1929

Окрлит № 18. Заказ № 2096. Тираж 2000.

Ташкент, типо-лит. № 1 Узполиграфтреста.

دستورالعمل برای کارفرمودن پلوگ

«K. C» (ك. س.).

(این اماچ روسی درکار خانهٔ ماشینه سازی تولا که «تول سیلماش» نامیده میشود ساخته میشود).

معلومات عمومی. تفاوتیکه در بین پلوگ و اماچ جایداری هست در این است، که اماچ همهٔ زمین‌را یکباره گرفته، خاك آنرا تماماً نرم کرده نمیتواند، در وقت راندن زمین هموار نمیگردد و بسیار جایهارا نرانده مانده میرود؛ اما پلوگ این نوع نمیکند، وی همهٔ زمین‌را برابر گرفته، خاک‌را تماماً نرم میکند و زمین‌را چله نمیگذارد. اگر با اماچ جایداری کار کردنی شوید، زمین‌را چند بار بالا ـ بالایهم میرانید، اما با پلوگ یکبار راندن کفایه میکند. غیراز این، پلوگ خاک‌را چپه‌کرده، زیر آنرا به‌روی و رویش‌را به‌زیر میکند، ولی اماچ جایداری فقط اندك خاک‌را آمیخته میرود.

خواه با پلوگ و خواه با اماچ زمین خودرا رانید، یک راندن تنها کفایت نمیکند: بعداز راندن از بالایش بامالهٔ دندانه دار ماله کرده برامدن درکار. ماله خاک‌را باز بیشتر کاواك کرده، کلوخهای آنرا نرم میکند و ریشهٔ گیاههای بیگانه‌را تماماً کنده میگیرد.

ازبرای پیشرفت کار وسبکی آن دانستن پلوگ بسیار لازم است. پلوگرا باید دانسته نغزشراگیرید. بهترین پلوگهائیکه

زمین مارا خوب رانده دهد پلوگ «K C» است. این پلوگ (زمین‌هائیرا) که چندین سال پیدرپی رانده و کاشته شده است بسیار خوب میراند و ازبرای همین، ما آنرا در اینجا نشان‌داده، درخصوص وی گپ میزنیم. پلوگ K C زمینهای چمزار را نیز رانده میتواند. اما برای اینگونه زمینهای سخت، اگر ممکن باشد، پلوگ دیگری که نامش نومر نول («№O») میباشد و در کارخانهٔ «کرسنی آقسای» ساخته میشود، گرفته کار فرمائید بهتر است.

پلوگ «K C» دروقت کارکردن آن دو اسب میخواهد و در هر رفتنش قریب شش ویرشوک (26 سنتیمتر) جای‌را گرفته، خاکش‌را چپه و نرم میکند.

هر وقت پلوگ گرفتنی شوید، باین دستورالعمل خوب دقت کرده آنرا کار فرمائید. طریقهٔ راندن، سوار کردن و نگاه بین

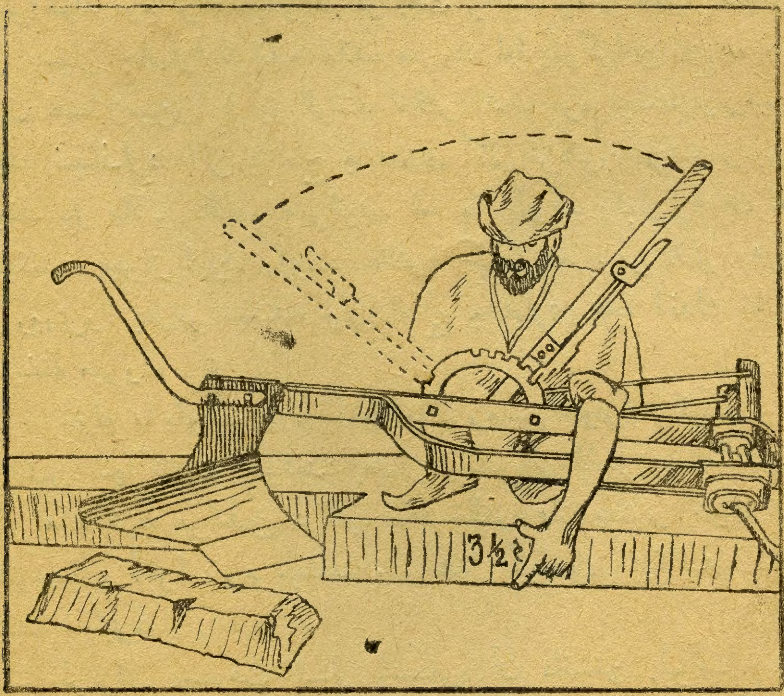

رسم - 1.

کردن به پلوگ را دانستن بسیار ضرور است. هر چیز و کاروی راکه نفهمیدید، خود تانرا سرگردان نکرده، درحال به اگره‌نوم مراجعت نمائید.

شرح پلوگ. ساخت پلوگ «К С» چنین است: مهمترین حصه‌های آن‌که زمین‌را میرانند یکم دندانهٔ آن و دوم دیوارهٔ خاك گردانش میباشد(به رسم 1 نگاه کنید). دندانه یاخود تیغ پلوگ (1) زمین‌را از تکش بریده میرود و خاك گردانش (2) خاك‌را چپه کرده، آنرا نرم و کاواك نیز مینماید. ازبرای زیاد شدن طاقت و استحکام پلوگ در وقت کار، وی یك تختهٔ مستحکمی دارد، که آنرا تختهٔ کار مینامند (3). دندانه، خاك گردان و تختهٔ کار هر سه با میخهای آهنین به پایهٔ پلوگ (4) که آن نیز به چهارچوبه (5) بنداست، تافته شده‌اند. چهارچوبهٔ پلوگ 2 چرخ دارد با یك دستهٔ انتظام برای به ترتیب در آوردن کار (6) ویك دستهٔ دیگر ازبرای ترتیب کشش (7). غیر از اینها به چهارچوبه یك چنگك (8) دیگری نیز بنداست،که آن از برای بستن اسبها به پلوگ میباشد. در وقت کار کردن پلوگ اگر ازطرف روش آن ایستاده نگاه کنید، چرخ چپ آن که از روی زمین نرانده میگردد چرخ دشتی نامیده میشود و چرخ دیگرش که از درون خاك میگردد ـ چرخ جویکی نامیده میشود.

امتحان پلوگ. پلوگ نو تا وقتیکه درست براه نه افتاده‌است ممکن‌است نقصانهای چندی داشته باشد. این نقصان یا از علت راه است یا در وقت غونداشته بیکدیگر وصل کردن قسمهای آن بعمل میآید. بنابراین، همینکه پلوگ‌را گرفته آوردید، وی را امتحان کردن درکار. برای امتحان، باید پلوگ را بزمین هموار گذاشته، دستهٔ آنرا بلند کنید. اگر در اینحال دندانهٔ (تیغ) پلوگ سر تاسر بزمین نشست همین ایست آن درست است و اگر یك طرفش بزمین نشسته، طرف دیگرش بلند ایستاد و یا

هیچ طرفش بزمین نرسید در بستن آن سهو شده‌است. وقتیکه دندانهٔ پلوگ درست بزمین نشست، تختهٔ کار نیز باید با پاشنهٔ خود (رسم 2) بزمین نشیند، طرف پیش تخته باید از زمین بلند ایستده اگر به تن پلوگ از طرف پهلویش یگان جدول راست و همواری‌را گذارید یاکه یگان ریسمانی‌را تراز کرده

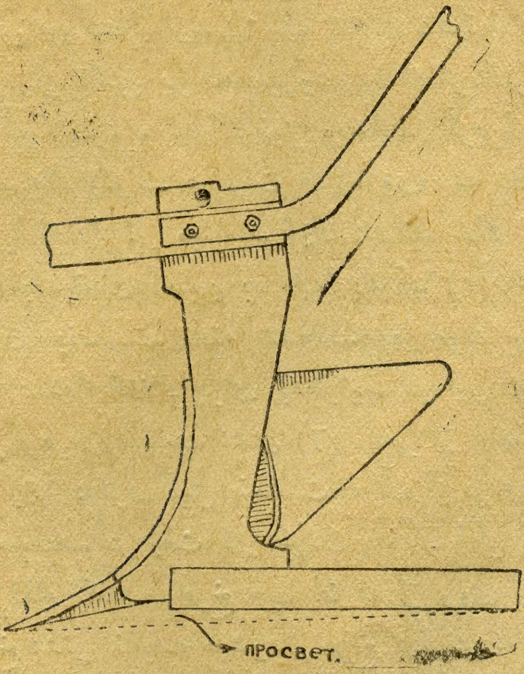

رسم - 2.

بین پاشنه و طرف چپ دندانه کشید (رسم 2)، باید بین ریسمان و تختهٔ کار فاصلهٔ یله‌ماند، ریسمان نباید به همه جای تختهٔ کار رسد.

بعد باید پلوگ‌را به بالای چهار چوبه اش گردانده نهاشت، که دندانه اش بالا شود و دسته اش نیز بر داشته شده باشد. آنگاه باز ریسمانرا بین پاشنه و دندانه اش کشیده تراز میکنید، میبینید چرخ جویکی از بالای این ریسمان میگذرد یا ازپائین

آن. در همین، ایست پلوگ چرخ مذکور باید درست در روی این خط باشد و یا اندکی (قریب یك سانتیمتر) پائین ایستد. اگر پلوگ باینحال موافق نباشد، زمین‌را در وقت راندن چندان چقور نمیگیرد و خودش بسیار سنگین میگردد. ازبرای درست وا داشتن چرخ پلوگ باید موروت (9) را (رسم 1) سست کرد و

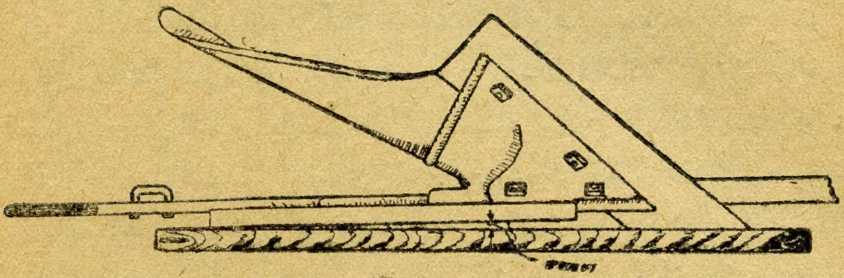

رسم - 3.

میلی (10) راکه زانوی تبر چرخ جویکی بآن تکیه کرده است تیله داد. اگر این میل‌را به‌پس و پیش تیله دادن گیرید، چرخ بالا - پائین میرود. وقتیکه ایست چرخ درست بجایش آمد، موروت آنرا تافته سخت میکنید، همینکه باینطریقهٔ چرخ‌را درست بجایش قرار دادید دیگر در وقت کار میل‌را دوباره از جایش جنبانـدن درکار نیست.

طریقهٔ بزمین نشاندن (چقور گرفتن) پلوگ. دستهٔ مخصوص پلوگ برای آنستکه در وقت درکاری دندانه‌را چقور تر بزمین خلانده، زمین‌را چقور تر راند و در وقت دیگر کمتر گرفته، از بالاتر (رویکی) رود. این دسته از جای ایست خودش به‌پس و پیش رانده میشود و از این راندن آن چقوری وپستی کار آن قرار میگرد. دسته‌را هرچه پیشتر رانید، پلوگ زمین‌را چقور تر میراند (رسم 3). برای محکم ایستادن دسته در پلوگ موروت مخصوصی هست. این مروت راکه سخت تافتید، در وقت

کار کردن پلوگ دسته از جایش نمیجنبد. ازبرای محکم کردن دستهٔ کمانهٔ دندانه داری هست. نوك عقربهٔ مخصوصی بدرون دندانهٔ این کمانه میدر اید و دستهٔ پلوگ سخت میشود. هر وقت آنرا خیزاندنی شوید دکمهٔ پهنی راکه درنوك این دسته میباشد زیر میکنید. این دکمه راکه زیر کردید، دسته‌را خیزانده بهر دندانهٔ کمانه که وا داشتنی باشید وا میدارید و همینکه دکمه‌را بحال خودش سردادید نوك عقربه در همان دندانهٔ که شما میخوا ستید محکم شده میایستد. اگر دسته را در دندانهٔ پیش کمانه گذارید، پلوگ در چقوری $3\frac{1}{2}$ ویرشوك میگردد (در صورت نشان داده میشود). اگر دسته‌را به دندانهٔ آخرین کمانه گذارید، پلوگ هیچ نرانده میگردد: هر وقت پلوگ را از جائی بجائی بردنی شوید، مثلاً از خانه بکشتزار یا از دشت بخانه برید همین نوع میکنید، تیغ و دندانهٔ آن بزمین نرسیده میرود.

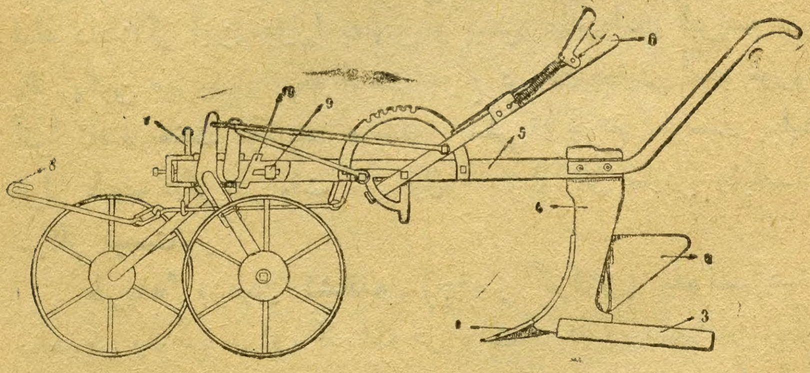

رسم - 3.

وقتیکه به ر اندان زمین شروع میکنید، جویك اول چندان مووافق دلخواه چقور نمیشود، بلکه اندك پست میشود و خود پلوگ کج میرود؛ بنابراین، در این وقت آنرا بادست داشته از دنبالش رفتن در کار. از جویك دوم کار درست شده، چقوری زمین موافق

دلخواه میشود، پلوگ درراه خود راست میرود و دیگر انرا بادست داشته گشتن لازم نمیآید. فقط در زمینهای سخت چمزار وزمینهای ناهموار اندك از دسته‌ٔ آن داشتن لازم.

طریقه‌ٔ پهن گرفتن پلوگ زمین‌را. ساخت پلوگ اجازه نمیدهد که در هر رفتن پلوگ بیشتر از 6 ویرشوك زمین‌را راند. اگر از این پهن‌تر میگیرم گوئید دندانه‌ٔ پلوگ تمامی ورقه‌ٔ خاك‌را بریده نتوانسته سنگین میگردد. بنابراین باید پلوگ را نوعی ماند، که‌در پهنی زیاده از 6 ویرشوك نگیرد. از برای این مقصد در پلوگ اسباب مخصوص هست، که‌کشش پلوگ‌را به ترتیب میاندازد (رسم 4). ازروی این صورت شما میبینید، که‌اسباب ترتیب کشش عبارت از لوحه‌ٔ مخصوص میباشد وآن از درون حلقه‌ٔ مروتداری میگذرد (2). اسباب کشش نیز از روی این لوحه میگذرد (3). مروت (2) راکه سست گردید اسباب ترتیب کشش رامیتوانید به چپ و راست کشیده، در هر وضعیتی، که

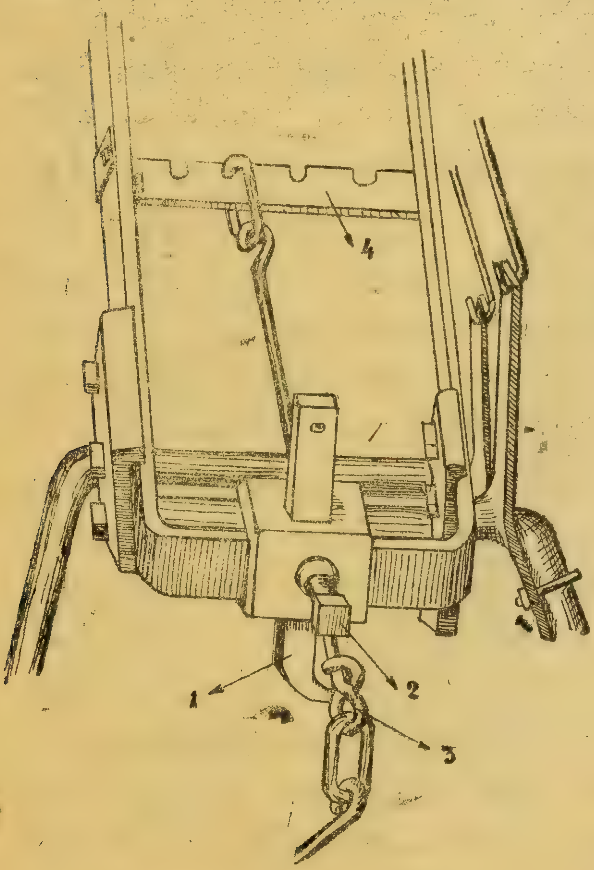

رسم -4-.

خواسته باشید مروت آنرا در روی چهارچوبه تافته (سخت کرده) وادارید. غیر از این، آنرا به‌بالا و پائین نیز میتوانی برد؛ ما در اینخصوص در پائین ذکر خواهیم کرد. وقتیکه اسباب ترتیب کشش‌را بطرف راست یا چپ کشیده ماندید، البته حلقهٔ اسب بندی‌را نیز در روی لوحهٔ خودش (4) بهمان اندازه بطرف مذکور کشانده، بسوراخ برابر خودش ماندن در کار. مثلاً اگر عقربهٔ اسباب ترتیب کشش‌را بطرف راست کشیده باشید، حلقهٔ اسب بندی‌را نیز باید به دندانهٔ آخرین طرف راست بند کنید، که ضرب کشش اسب به پلوگ کم نیاید.

در اول کار اسباب ترتیب کشش را باید در میانه گذاشت. وقتیکه پلوگ چوبك دوم‌را گرفت، در حال معلوم میشود، که آن کمبر گرفته ایستاده‌است یا سیر بر: از 6 ویرشوك زیاداست یا کم. اگر پلوگ بسیارتر از اندازه، یعنی از 6 ویرشوك زیاده گرفته ایستاده است و باید آنرا کم کرد، باید رو بطرف روش پلوگ ایستاده، عقربهٔ (اسباب) ترتیب کشش‌را باید بطرف چپ کشید و اگر پلوك کم گرفته ایستاده‌است، یعنی اگر بر چویك کم است، باید عقربهٔ مذکوررا بطرف راست کشید.

ممکن‌است، که پلوگ برچویك‌را بسیار گیرد و شما عقربهٔ ترتیب کشش‌را بطرف چپ کشید و بازبینید، که پهنی چویك بسیاراست. در این صورت علت‌کار در بستن اسب یا برزگاو میباشد: اگر پلوگ‌را اسب کشانده ایستاده‌است، چوبیکه تسمه‌های اسب بآن بسته میباشد بسیار درازاست و اگر برزگاو کشانده ایستاده‌است یوغ آنها دراز است. برای درست کار کردن پلوگ «K ©» درازی چوب پیش پلوگ (تسمه‌های اسب بآن بسته میشود) از یك آلچین نباید زیاد باشد. اگر این چوب کلان باشد با پلوگ «K ©» کار کردن ممکن‌نیست. نه تنها این چوبها باعث کنده گشتن پلوگ میشود، بلکه در بستن خود اسبها و در گشت آنها نیز بسیار

گپ هست. در پلوگ اسبهارا نزدیك یکدیگر بستن ضروراست. ازبرای این تسمهٔ آنهارا کوتاه ترکردن درکار. هیچ وقت نباید کسیکه زمین میراند پیشاپیش اسبان رفته، ازمیانه (بین آنها) ایستد و ازجلوشان گرفته کشاند؛ در اینصورت اسبها از یکدیگر دورشده، باعث پهن گرفتن جویك میشوند. از اینجا معلوم‌است، که برای بستن اسب چوبهای پیش عرابهٔ روسی‌را نمیتوان درپلوگ بکار برد. چوب عرابه درازاست و بکار پلوگ «К С» نمیآید؛ درازی چوب عرابه برای آنستکه اسبها آزادتر گردند و عرابه‌را تیز تر کشانده توانند.

درخصوص برزگاو هم همین‌را باید گفت. یوغیکه بگردن آنها گذاشته میشود باید کوتاه تر باشد، که آنها نزدیك (یکدیگرشان) گردند.

طریقهٔ به ترتیب انداختن پلوگ. اسباب ترتیب کشش‌را ما در بالا گفته گذشتیم، که غیر از چپ و راست بطرف بالا و پائین نیز میتوان کشید. اگرقد اسب بلند باشد یا تسمه‌های آن کوتاه باشد دروقت کارکردن میبینید که طرف پیش پلوگ قدری بلند ایستاده، چرخ آن یا بزمین نمیرسد و یارسیده ـ نرسیده میرود. دراینصورت اسباب ترتیب کشش‌را باید بلند کرد تا پیش پلوگ فراید. همینکه پیش پلوگ فرامد، چرخ آن خوب بزمین نشسته، باعث درست و هموار گشتن پلوگ میشود.

بر عکس این، وقتیکه قد اسب کوتاه، یا تسمه‌های آن بسیار دراز باشد، میبینید، که چرخ پلوگ بزمین بسیار غوطیده میگردد. واین طریقه گشت پلوگ هم درست‌نیست. زیرا، که پلوگ سنگین گشته اسبهارا خسته میکند و هم به چرخ پلوگ زور آمده، باعث زود ویران شدن آن میگردد. برای رفع این نقصان اسباب ترتیب کشش‌را باید پائینتر فرود آورد. بهر حال گشت پلوگ‌را باید چنان واداشت، که چرخهای آن بزمین زور نیاورده، سبک گردند. درست بودن گشت پلوگ‌را چگونه میتوان فهمید؟ برای این، دروقت

رفته ایستادن پلوگ- باید بادست خود محور چرخ را داشته نگاه-
دارید. اگر نگاهداشتن آن بسیار سنگین و دشوار آمد، باید
اسباب ترتیب کشش را پائینتر سرداد؛ اگر نگاهداشتن چرخ
بسیار آسان آمد، باید اسباب ترتیب کشش‌را بالا تر برداشت و
اگر نه بسیار سنگین و نه بسیار سبك ـ میانه آمد، همین گشت
وی درست است

بعضی وقت میشودکه ازبراوردن یا فرود آوردن اسباب ترتیب
کشش فایدهٔ حاصل نمیشود. مثلاً وقتیکه قد اسب بسیار بلند
باشد، شما هرچه درجهٔ ترتیب گشش‌را بالاتر برداشته مانید،
حتی تاجائی رسانید، که دیگر از آن بالاتر ممکن نباشد، میبینید
باز هم چرخ پلوگ- بزمین نمیرسد. در اینصورت باید تسمه‌های
اسب‌را در از تر کرد: برای این، بین‌چنگکیکه درپیش پلوگ- هست
و چوبیکه نوك تسمه‌های اسب بآن ایلمانده میشود باید یك پارچه
زنجیر پیوند کرد. این باعث درازی تسمه‌های اسب و درست گشتن
پلوگ- میگردد.

طریقه‌های راندن زمین. اگر قطعهٔ زمینیکه راندنی
هستید بسیار کلان نباشد، همهٔ آنرابه یکبار راندن ممکن. اما
اگر زمین بسیار کلان باشد، آنرا به‌چندقطعه تقسیم کرده، راندن
درکار. برای راندن زمین چهار طریقه موجوداست:

طریقه یکم آنستکه زمین را از طرف راست آن سرکرده
میرانید. دراینصورت جویك اول بطرف راست زمین میافتد.
همینکه این جویك بپایان زمین رسید، دستهٔ پلوگ- را عقب
کشیده، دندانهٔ آنرا ازخاك میبراورند وپلوگ را بطرف چپ
زمین میبرند. دراینجا نیز دندانه‌را بزمین غوطانده جویك یکم
را میگیرند وهمینکه بپایان زمین رسیدند، باز دندانه‌را ازخاك
کشیده، به سرجویك طرف راست بجائیکه کار سرشده بود می-
روند واسب طرف راست‌را به جویك یکم انداخته، جویك دوم را

میگیرند (رسم 5). در آخر جویك باز دندانه‌را از خاك کشیده، بطرف چپ زمین میگذرند و در اینجا نیز جویك دوم‌را میگیرند. بهمین منوال جویکهای سوم، چهارم والخ . . . گرفته میشود تا

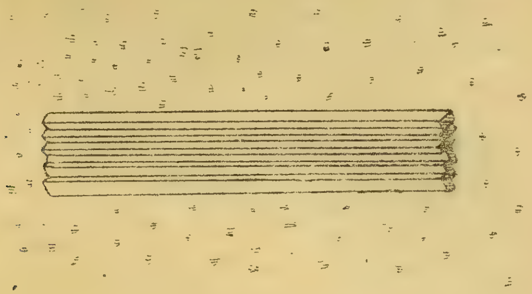

رسم - 5.

همهٔ زمین رانده تمام شود. دروقت گذشتن ازیك جویك به جویك دوم دستهٔ پلوگ را پس کشیده دندانه‌را ازخاك براوردن شرط نیست؛ بادست هم دندانه‌را بلندکرده، پلوگ‌رامیتوان از یك جویك بجویك دیگر برد. بادست بلند کرده بردن کاررا تیز تر پیش میبرد.

طریقهٔ دوم زمین رانی آنستکه میانه جای زمین‌را معین کرده سرتا سر آن‌را باپلوگ یك جویك رانده میروند. پلوگ را ایندفعه چنان باید راند، که ورقهٔ خاك از جویك برامده، راست بمیانجای زمین خواب رود. ازبرای این، پلوگ از میانه اندك چپتر میگردد. همینکه این جویك یکم بپایان رسید، سر پلوگ را گردانده، از طرف دیگر خط میانه‌جویك دوم را گرفته، میائید. وقتیکه جویك دوم بپایان رسید، دوباره سرپلوگ را گردانده اسب طرف راست‌را بدرون جویك یکم انداخته، جویك سوم‌را میرانید (رسم 6) وبهمین طریقه زمین‌را تا آخر رانده میبرائید. درهردوی این طریقه‌ها (یکم ودوم) پس از رانده شدن زمین، سطح آنرا هموار کردن بهتراست. اگر زمین‌را هرسال باپلوگ

راندنی باشید، باید بانوبت، یك سال به طریقهٔ یکم ویکسال

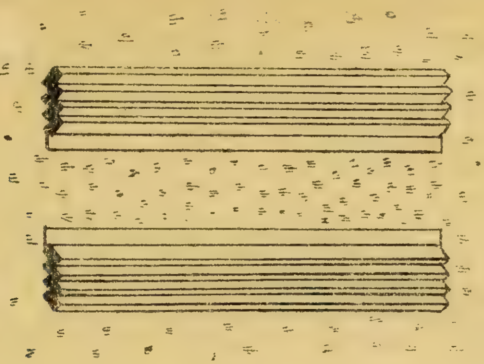

رسم - ۵.

باطریقهٔ دوم رانید. این تغییر اصول زمین رانی باعث هموار ماندن روی زمین میشود. نباشد،اگر هرسال پی‌درپی بایك اصول راندن گیرید زمین رفته ـ رفته ناهموار میشود.

غیرازاین باز دو طریقهٔ دیگر زمین رانی هست. که آنهابرای راندن قطعه‌های کلان میباشد. دریکی ازاین طریقه‌ها (طریقهٔ سوم)، اول مابین زمین‌را باصول دوم، که دربالا گفته شد سر تا سر یك چند جویك رانده، بعد گرد نرا دوره میرانند. ازبرای دوره‌رانی پلوگ را از زمین کشیده گرفتن ودوباره ماندن درکار نیست. (رسم 7 ـ I). طریقهٔ دیگرش (طریقهٔ چهارم) آنستکه از کنار زمین گرفته، گرد اگرد آنرا میرانید وکم کم بطرف میان آن میرانید (رسم 7 — II) تاهمهٔ زمین رانده شود.

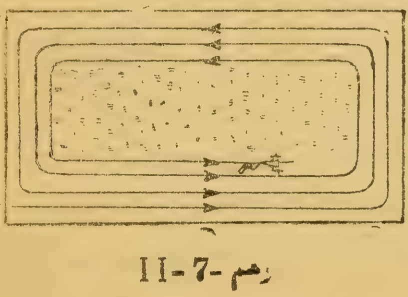

رسم -7- II

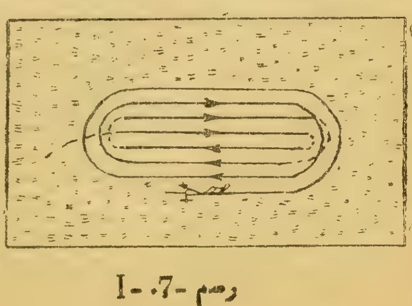

رسم -7.- I

طریقهٔ سوم اندك دشواری دارد، زیرا باید میانه جای زمین را اندازه گرفته معین کنید، بعد بکار سر کنید.

اما درطریقهٔ چهارم هیچ یك اندازه گرفتن لازم نمیآید. لاکن درعوض طریقهٔ سوم بهتراست بسبب اینکه اسب زمین رانده شده‌را گشته پایمال نمیکنند ودر طریقهٔ چهارم اسب از روی زمین رانده شده کشته، آنرا زیر میکنند.

کارفرمودن پلوگ. اگر پلوگ امتحان شده، درست بکار گذاشته شده باشد، باید همینکه براندن زمین سر کردید آسان وبیملال کار کند. ممکن‌است، دراول کار چندان کاربرائی نشود، ولی دریك، دو روز اسب وپلوگران عادت میکنند وکار خوب پیش میرود. برای کار کردن پلوگ دو اسب ویك آدم کفایه. اسبها را باجلو اداره کردن لازم. اما در اول کار برای آموختن اسبها بهتر آنستکه جلو آنهارا بادست گرفته پیشا - پیش آنها گردید. تاآنها درجویك درست گشتن‌را یادگیرند. همینکه اسبها از کنار جویك رفتن‌را دانستند آنهارا با جلو اداره کردن آسان میشود. اگر دهقان هنوز باپلوگ کار نکرده‌است، دراول کار کسی به‌وی یاری دهد بهتراست.

نگاه بین گردن به‌پلوگ. دروقت کار کردن باید دقت کرد، که دم دندانه (تیغ) پلوگ تیز باشد. وقتیکه دندانه کند شد، آنرا با سوهان ازطرف بالایش تیز کردن در کار (رسم 8)، در وقت تیز کردن دم دندانه سوهان را راست داشتن لازم است، که دم آن نگردد. وقتیکه دم دندانهٔ پلوگ خورده شد، البته آنرا به‌آهنگر دادن درکار تا آنرا بکوره مانده دمش‌را برارد.

برای نمونه یك دندانهٔ دیگر پلوگرا همراه بردن لازم است که آهنگر به‌وی نگاه کرده، دم دندانهٔ کند را درست کند، بناشد از مقدار درکاری کوتاه یا دراز شدنش ممکن. دندانه‌که کوتاه یا بلند شد، بکار نمیآید. برای امتحان دندانهٔ کهنه را به

دندانهٔ نو چسپانده دیدن درکار، در اینصورت تفاوت و نقصان آن معلوم شده میایستد.

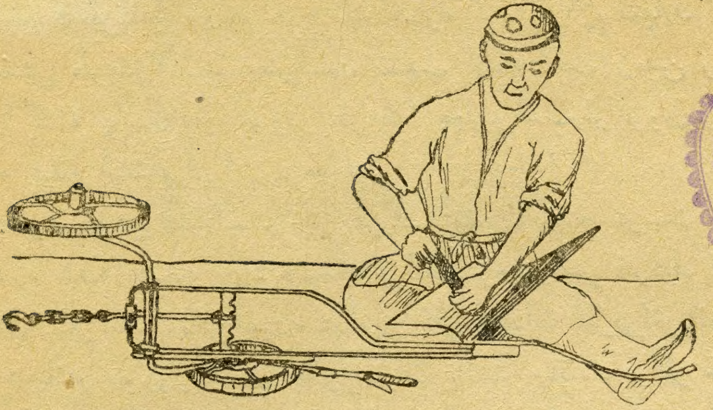

رسم - 8.

Цент. Кн Палата

وقتیکه دندانهٔ پلوگ بسیار خورده‌شد، آنرا نوکردن درکار. نو کردن دندانه آسان است. برای این مروت دندانه‌را یله کرده، دندانهٔ کهنه‌را از پایهٔ پلوگ میگیرید و بجایش دندانهٔ نورا گذاشته مروت‌را میتابید.

ازبرای سبك گشتن پلوگ و خورده نشدن چرخهای آن به‌نوك تیرهایش روغن عرابه‌میاندازند. غیر از این به سر بندو گرد شگاه‌دسته، چرخ، تیر ودیگر اسبابهای پلوگ روغن ماشینه مالیدن نیز لازم‌است. کسیکه به پلوگ درست نگاه‌بین نکند، در وقت کار پلوگش صدا میکند.

هر روز بعد از کار دندانه، خاك گردان وتختهٔ کار پلوگرا از خاك تازه کرده ماندن درکار، که‌زنگ نزند. پلوگ که زنگ زده خاك به وی میچسپد وباعث سنگین گشتن پلوگ میشود.

بعداز تمام شدن کار پلوگ آنرا درجای پوشیدهٔ که برف وباران نخورد تازه کرده ماندن درکار. غیراز تازه کردن روی حصه‌های کار کن (دندانه، تیغ، خاك گردان وغیره) پلوگرا روغن مالیده میگذارند، که‌زنگ نزند.

اگر یگان قسم یا اسباب پلوگ شکست، گم شد ویا ازکار برامد مانند آنرا از امبار اسباب خواجه‌گی قشلاق (сельснаб) یافته گرفتن ممکن است.

جمعیت سهمداران

«سریدآزسیلخازسناب»

میفروشد:

1. ماشینه و اسبابهای خواجه‌گی قشلاق را ازهر تقمه و هر خیل آنها، خواه در کارخانه‌های اتفاق ساخته‌شده باشد و خواه از مملکتهای خارجه آورده‌شده باشد، ازقبیل: تراکترهای «پوتیلاویتس» و «اینترناتسیونال»، اسبابهای تراکتر-پلوگ، ماله، اسباب تخم پاشی، اسباب درو، اسباب خرمن کوبی و غیره؛ هرخیل پلوگ، ماله، تخم پاشهای پخته کاری و غله‌کاری، اسبابهای درو؛ ماشینه‌های خرمن کوبی؛ سنگهای خرمن کوبی؛ ماشینه‌های تخم جداکن؛ ماشینه های تخم پاك کن؛ ماشینه‌های گوناگون ازبرای تیار کردن خوراك حیوانات (خاشاك بر، کنجاله کوب، ریشه‌بر و غیره) و هم قسمهای احتیاط آنها؛

2) هر خیل اسبابهای نقلیات ازقبیل: عرابه‌های تسوبواز، فرقون (عرابهء روسی)، صندوق برای عرابه‌های مذکور، عرابه‌های جایداری؛ اسباب اسب برای عرابه و جفت رانی؛ یوغ و غیره.

3) اسباب و درکاری آسیاب و جواز روغن.

4) اسبابهای میدهٔ خواجه‌گی قشلاق، ازقبیل: بیل، پنج‌شاخه‌های گوناگون، داسها و غیره؛ اسبابهای شیر (برای قیماق گیری، روغن گیری)؛ اسباب زنبورداری عسل (همه‌درکاریهای این کسب)؛ اسباب باغ و آبچه کاری و از آبجمله اسبابهای مبارزه در مقابل حشرات ضررناك؛

5) مرخیل اسبابهای جایداری، از قبیل کلند، پازه (دندانه)، دامن، میخهای عرابه و چغیر و غیره

6) داروهای زهرناك برای مبارزه با حشرات ضرر-دار و اسباب ئانها:

7) داروهای باقوت برای زمین (سوپرفاسفات، سیلیتره، آرد کنجاله، پخته نوری و غیره.

8) هر خیل قسمهای احتیاط برای ماشینه — اسبابهای خواجه‌گی قشلاق (از کارهای خارجه و کارخانه‌های اتفاق).

9) ماشینه‌های گوناگون، اسبابهای فلزی و دیگرمالهای صناعت، ازقبیل: ماشینه‌های نفتی سیار و سنگین 10، 12 و 18 HP، دستگه‌های خراطی و فلزکاری (آهنگری، چیلانگری)، میلهای درکاری برای دستگه‌های خراطی و فلز سوراخ کنی، ناسوسهای 5، 6، 10 و 12 منجنیق (قرقره) های لیودیرس، اسباب بلند کردن چیزهای سنگین (جراثقال)، اسباب و انجامهای آهنگری و چیلانگری، دوریدگری، مهندسی، ترازوهای گوناگون، ناسوسهای دستی آلکوبلیر و «دیافراگمه»، ناسوسهای تسمه‌گرد کالیفورنی، هوا تازه‌کنهای «شیلله» فولادهای گوناگون برای ساختن اسباب؛ قبور های گاز گذر، قسمهای درکاری این قبور (ترویه)ها و هکذا والخ. . ؛

10) اسبابهای آتش کشی «وزاك»، ازقبیل: ناسوسهای ئاتش کشی، قبورهای چرمی و بریزینتی ئانها، قوطیهای داروناك و قسم احتیاط ئانها؛

11) اشیائ سوخت — انگشت کوره و کوکس (انگشت سخت) برای آب کردن فلزات.

12) اسبابهای گوناگون زندگی (کاسه‌های جایداری قومغان، آفتابه، سطل و طغاره‌های سفید و قلگی کرده، میخ، سیم، طناب، ریسمان، سردوز، خلته، نیم جوالد و غیره.

بهای مالهارا کمیسریات تجارت خلق دیده تصدیق کرده است. مالهای مذکور نقده و هم به وعده‌های دراز نسیه فروخته میشود. سفارشها بی‌تاخیر وبادقت بجا آورده میشود.

درآمبارهای جمعیت همیشه ازاین اسبابها هست.

طلبنامه‌ها ازبرای گرفتن اسبابهای مذکور به‌اداره مرکزی جمعیت سهمداران «سرید آزسیل-خازسناب» درشهر تاشکند،کوچه پوشکین، حویلی نمر 2 ویابه‌یکی از آمبارهای نزد یکتر جمعیت که‌در بالانشان داده‌شده‌است، فرستاده‌شود.